

NOU HOSPITAL

Cinta Galiana

llicenciada en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport

Així és titula un bellíssim poema del nostre benllogut Gerard Vergés, el títol del qual m'ha vingut al cap en veure un nou capítol del serial del nou hospital a Tortosa que hauria d'ésser un referent per a totes les Terres de l'Ebre.

Corria l'any 2006, essent Joan Sabaté alcalde, quan la consellera Marina Geli va anunciar la construcció d'un nou hospital a Tortosa, als terrenys de l'antiga fàbrica de la Farinera, a Ferreries.

Va ser una molt bona notícia per als tortosins i tortosines, i per a tots els ebrencs, ja que l'Hospital Verge de la Cinta tenia greus problemes d'accessibilitat (s'ha de creuar tot el centre de Tortosa per accedir-hi) i de possibilitats de creixement (està rodejat de muralles i fortificacions) i d'aparcament (no entraré en un tema ben sabut pels ebrencs). Allí, als terrenys de La Farinera, estava ben comuni-

cat per l'Eix de l'Ebre i era prou gran i accessible.

En un primer moment, titllant l'anunci d'electoralista, CIU, encapçalat per Ferran Bel, hi va ficar pals a les rodes. Un any després, al 2007, ja alcalde, va acceptar l'emplaçament i al 2008 va signar un conveni amb la mateixa Geli, per garantir la cessió dels terrenys de la Farinera. Al 2009, la consellera presentà el pla funcional de l'hospital i al 2010, Geli va presidir a Tortosa l'obertura de les 5 propostes finalistes del concurs d'idees per fer l'hospital, que guanyen els arquitectes Barberà, Bonell i Gil.

Corre per les xarxes un vídeo explicatiu de la regidora d'urbanisme en aquell temps, Meritxell Roigé, explicant convençuda els terrenys i en què consistiria el projecte.

Amb la crisi econòmica i sota les retallades a la sanitat pública del conseller Boi Ruiz, el gran defensor de la privatització sanitària i botxí de la pública, el projecte es va anar endarrerint... fins a l'actualitat.

Mentrestant, a Reus, a Tarragona, i evidentment totes les altres províncies, s'han fet, i s'estan fent, hospitals nous.

Menys a Tortosa. Aquí, la nostra al-

caldessa, del PdCat, i el senyor Faura, representat d'ERC, tomben la moció del col·legi de metges, d'infermeres, de fisioterapeutes i de deu col·legis més de professionals, demanant un nou hospital per a les Terres de l'Ebre.

Durant la pandèmia, molts d'aquest polítics es van omplir la boca tirant flors a aquests professionals sanitaris. Sortien al balcó a aplaudir-los, pintaven murals i cantaven cançons... però ara, quan són ells els qui demanen més lloc, més mitjans, un hospital on atendre millor la gent, els giren la cara. Amb l'excusa barata que amb l'ampliació ja en tindrien prou, el PdCat de la senyora Roigé i ERC, tomben la moció.

Mentrestant, el senyor Roigé, regidor d'urbanisme, en lloc de buscar els terrenys per construir-lo, fa doble joc i segueix donant suport al govern a la senyora Roigé.

I, a dia d'avui, fins i tot aquesta ampliació, que ells defensaven, trontolla.

Ja es comencen a sentir veus d'altres alcaldes que ofereixen terrenys als seus pobles per un nou hospital. Veure'm...

I sí, com diu Vergés "ara veig que

l'home és la memòria". Però aquí, a Tortosa, la memòria és un record que agonitza, perquè els seus ciutadans no en tenen gaire, de memòria. D'a-

quí dos anys, quan tornem a votar, recordarem tot això? O pensarem altre cop que "fràgil com un vidre és la memòria".

EL DIBUIX DE LA SETMANA **per Jokin Moya**

